



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **ENERGOAQUA, a.s.**, se sídlem 1. máje 823, Rožnov pod Radhoštěm, zast. JUDr. Jiřím Oblukem, advokátem, se sídlem Nádražní 213/10, Ostrava, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo nám. 5, Jihlava, proti rozhodnutí Rady žalovaného ze dne 22. 5. 2018, č. j. 02421-55/2016-ERU, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 1. 2020, č. j. 62 A 110/2018 - 50,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 26. 9. 2017, č. j. 02421-49/2016-ERU (dále jen „rozhodnutí žalovaného“), uznal žalobkyni vinnou ze spáchání dvou správních deliktů podle § 91a odst. 1 písm. l) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 5. 6. 2017 (dále jen „energetický zákon“), a uložil jí pokutu ve výši 30.000 Kč. Správního deliktu se žalobkyně měla dopustit jednak tím, že ve dnech 15. 9. 2014, 23. 4. 2015, 23. 7. 2015 a 8. 10. 2015 jako vlastník části elektrizační soustavy nacházející se na pozemku parc. č. st. 1333/6, v katastrálním území Rožnov pod Radhoštěm, bezdůvodně neudělila písemný souhlas, respektive vzala zpět udělený písemný souhlas se stavbou „*Nápojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci*“ v ochranném pásmu příslušných zařízení elektrizační soustavy (dále také jen „správní delikt I.“). Dále pak tím, že dne 3. 2. 2016 jako vlastník příslušné části elektrizační soustavy nacházející se v katastrálním území Rožnov pod Radhoštěm na téže pozemku, bezdůvodně neudělila písemný souhlas se stavbou „*Rožnov pod Radhoštěm – Propojení vodovodů*“ a stavbou „*Rožnov pod Radhoštěm – Prodloužení splaškové kanalizace*“, jakož i se souvisejícími stavebními a jinými činnostmi v ochranném pásmu příslušných zařízení elektrizační soustavy (dále také jen „správní delikt II.“).

[2] Rada žalovaného v záhlaví uvedeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítla rozklad žalobkyně a rozhodnutí žalovaného potvrdila.

II.

[3] Žalobou u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) se žalobkyně domáhala zrušení napadeného rozhodnutí i rozhodnutí žalovaného. Krajský soud žalobu zamítl jako nedůvodnou rozsudkem ze dne 9. 1. 2020, č. j. 62 A 110/2018 - 50 (dále jen „napadený rozsudek“).

[4] Krajský soud se prvotně zabýval spornou otázkou, zda byly žádosti společnosti ON SEMICONDUCTOR CZECH REPUBLIC, s.r.o., (dále jen „žadatel“), formulovány jako žádosti o udělení písemného souhlasu ve smyslu § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona. Vyhodnotil, že z podání žalobkyně nazvaného „*Zpětvzetí souhlasu*“ a z obsahu jejích dalších podání (ze dne 23. 4. 2015 a ze dne 23. 7. 2015) lze jednoznačně dovodit, že žalobkyně věděla, co žadatel svými žádostmi sleduje. V těchto vyjádřeních žalobkyně odkazovala na energetický zákon i na samotný § 46 tohoto zákona. Ve svém vyjádření ze dne 22. 9. 2015 odkazovala žalobkyně ve vztahu k udělení písemného souhlasu podle § 46 odst. 11 energetického zákona na obsah předešlých písemností ze dne 23. 4. 2015 a 23. 7. 2015, které podle ní měly obsahovat „*opakované vyslovení nesouhlasu s pracemi v ochranném pásmu energetických rozvodů.*“ Krajský soud uzavřel, že žalobkyně musela vědět o předmětu žádostí žadatele. Zdůraznil také, že celý proces započal již zpětvzetím původního souhlasu žalobkyně uděleného dne 15. 9. 2014 podle § 46 odst. 11 energetického zákona.

[5] Další vyjádření žalobkyně ze dne 8. 10. 2015 pak podle krajského soudu reagovalo na žádost o písemný souhlas s činnostmi v ochranném pásmu ze dne 22. 9. 2015 (učiněnou Ing. Šnapkou, autorizovaným inženýrem zastupujícím žadatele) a ani v tomto případě nebylo pochyb o tom, že se jednalo o vyjádření k žádosti o udělení souhlasu podle § 46 odst. 11 energetického zákona. Konečně z posledního vyjádření žalobkyně ze dne 3. 2. 2016 bylo podle krajského soudu taktéž zjevné, že si byla vědoma toho, že žádost sleduje získání písemného souhlasu podle § 46 energetického zákona. Nesouhlasy žalobkyně ze dnů 15. 9. 2014, 23. 4. 2015, 23. 7. 2015, 8. 10. 2015 a 3. 2. 2016 (dále souhrnně jako „nesouhlasy“) byly podle závěrů krajského soudu způsobily naplnit skutkovou podstatu správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona a nebylo možné je s ohledem na jejich obsah vyhodnotit jen jako obecné nesouhlasy s vydáním územního rozhodnutí ve smyslu zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), jak žalobkyně namítala.

[6] Krajský soud dále dovodil, že v návaznosti na § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona bylo povinností žalobkyně nesouhlasy s umístěním staveb žadatele řádně odůvodnit. Žalobkyně totiž byla jako vlastník elektrizační soustavy povinna posoudit naplnění zákonných důvodů pro neudělení souhlasu podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona. Takové konkrétní důvody pak měla sdělit žadateli v odpovědích na jeho žádosti. Jestliže tak neučinila, dopustila se vytčených správních deliktů podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona.

[7] Nesouhlasně se krajský soud vyjádřil i k námitce, že se měl žalovaný zabývat tím, zda byly dány důvody pro neudělení souhlasu s umístěním staveb. K takovému kroku by podle krajského soudu mohl žalovaný přistoupit až v případě, že by žalobkyně důvody svého nesouhlasu konkrétně a jasně ve svých vyjádřeních uvedla. Žalovaný totiž neměl povinnost zjišťovat existenci těchto důvodů z úřední povinnosti.

[8] Krajský soud přisvědčil žalobkyni, že nebyla povinna za žadatele sama obstarávat podklady pro posouzení splnění podmínek pro umístění staveb či práce v ochranném pásmu podle energetického zákona. Přesto ale bylo její povinností své nesouhlasy konkrétně odůvodnit,

pokračování

a to alespoň tím, že žádost trpí nedostatky, pro které souhlas udělit nelze, aby žadatel mohl na takový nesouhlas případně reagovat a svoji žádost doplnit.

[9] Krajský soud se neztotožnil ani s argumentací žalobkyně, podle které měl žalovaný posoudit její jednání komplexně, a sice z pohledu ochranného režimu všech dotčených energetických a vodohospodářských vedení a staveb, nikoliv jen elektrizační soustavy. Uzavřel, že kolizi umístění předmětné stavby s jiným druhem energetického či vodohospodářského vedení či stavby v jiném zákonném režimu neuvádí § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona jako důvod pro neudělení souhlasu. Nadto zdůraznil, že v daném případě není žalobkyni kladeno za vinu, že žadateli písemný souhlas s umístěním staveb v ochranném pásmu elektrizační soustavy neudělila, ale to, že jej řádně neodůvodnila.

[10] Závěrem krajský soud nepřisvědčil ani námitce, podle níž vytýkané jednání žalobkyně nenaplní materiální stránku správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona. Žalobkyně totiž tvrdila, že neudělila souhlas i z důvodu ochrany zařízení pro výrobu a rozvod tepelné energie podle § 87 odst. 4 energetického zákona. Podle něj ale „bezdůvodně“ neudělení souhlasu není správním deliktem. Takové tvrzení krajský soud považoval za nepodložené. Materiální stránku vytčených správních deliktů neshledal v neumožnění samotného umístění staveb, nýbrž v povinnosti vlastníků elektrizační soustavy postupovat v souladu s energetickým zákonem, konkrétně jeho § 46 odst. 11 nebo § 68 odst. 4. Krajský soud dále upozornil, že ke společenské škodlivosti dochází tím, že vlastníci elektrizační soustavy při udělování souhlasu podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona nepostupují v souladu s tímto zákonem a fakticky zneužívají svého dominantního postavení vůči žadateli, pokud jeho žádosti i přes naplnění zákonných důvodů nevyhoví. V posuzované věci je společenská škodlivost dána již tím, že svůj nesouhlas žalobkyně dostatečně neodůvodnila.

III.

[11] Proti napadenému rozsudku brojí žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Navrhuje zrušit napadený rozsudek a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[12] Stěžovatelka předně namítá, že nemohla naplnit skutkovou podstatu správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona, neboť svými nesouhlasy nereagovala na žádosti žadatele o vyslovení písemného souhlasu s umístěním staveb ve smyslu § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona. Vyjma podání pana Ing. I. Š. ze dne 22. 9. 2015, ke kterému se stěžovatelka vyjádřila svým nesouhlasným stanoviskem ze dne 8. 10. 2015, stěžovatelka nikdy neobdržela žádost podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona. Nesouhlasy s umístěním staveb stěžovatelka vždy formulovala a předkládala jako obecné nesouhlasy s vydáním územního rozhodnutí k předmětným stavbám v územním řízení podle stavebního zákona a jako obecné nesouhlasy s předmětnými stavebními činnostmi v prostoru ochranných pásem všech dotčených energetických a vodohospodářských vedení a staveb, tedy nikoliv výlučně jen ve vztahu k zařízení elektrizační soustavy, ale např. i k zařízení pro výrobu a rozvod tepelné energie, plynárenských zařízení a jiného potrubního vedení, jež se v daném místě nacházejí a jejichž vlastníkem je rovněž stěžovatelka.

[13] Stěžovatelka také tvrdí, že nesouhlasné sdělení ze dne 15. 9. 2014 odůvodnila argumentací vztahující se k územnímu řízení podle stavebního zákona. Zbýlé nesouhlasy formulovala a mínila jako nesouhlasy vlastníka technické infrastruktury se stavebními činnostmi v ochranném pásmu všech dotčených energetických zařízení, vodohospodářských vedení a staveb spadajících pod působnost a ochranu energetického zákona, tedy nikoliv výlučně jen ve vztahu k zařízení elektrizační soustavy.

[14] Stěžovatelka dále uvádí, že si byla vědoma toho, co žádosti žadatele sledují. Tímto jejich smyslem byla snaha o realizaci zamýšlených staveb a činností v ochranných pásmech dotčených energetických zařízení, vodohospodářských vedení a staveb. Žadatel proto potřeboval komplexní souhlas se stavbou, resp. s činností v ochranných pásmech nikoliv jen a pouze ve vztahu k ochrannému pásmu elektrizační soustavy. Hypotetické udělení souhlasu ve smyslu § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona by tudíž bylo zcela bezvýznamné bez současného udělení dalších potřebných souhlasů ve vztahu k dalším dotčeným energetickým zařízením.

[15] Stěžovatelka brojí i proti tomu, že krajský soud neposoudil její jednání komplexně, tj. tedy nejen z hlediska elektrizační soustavy, ale i z pohledu ochranného pásma všech ostatních dotčených energetických a vodohospodářských vedení a staveb nacházejících se v průmyslovém areálu, v němž měly být stavby umístěny. Důvod pro vyslovení nesouhlasu s jedním druhem dotčených energetických rozvodů je nepochybně důvodem pro vyslovení nesouhlasu ve vztahu ke všem dotčeným energetickým rozvodům ve vlastnictví stěžovatelky. Stěžovatelka nebyla povinna z těchto obecných nesouhlasů zvláště vyčleňovat zařízení elektrizační soustavy a své nesouhlasy detailně odůvodňovat. Žalovaný i krajský soud při svém rozhodování pominuli existenci dalších ochranných pásem a nepřihlédli ke skutečnému stavu na staveništích. Stěžovatelka je přesvědčena, že její nesouhlasy s předmětnými stavebními činnostmi v prostoru ochranných pásem všech dotčených energetických vedení a staveb nemohou být posuzovány jako správní delikt vztahující se k ochraně elektrizační soustavy.

[16] Stěžovatelka opakovaně namítá, že žadatel nikdy nedoložil, že jsou splněny zákonné podmínky pro udělení souhlasu za použití zákonné výjimky ve smyslu § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona. To ostatně prokázat ani nemohl, jestliže o udělení tohoto typu souhlasu nikdy nežádal. Stěžovatelka je přesvědčena, že nebylo její povinností zkoumat, zda technické a bezpečnostní podmínky umožňují provádění zamýšlených záměrů v ochranném pásmu dotčené elektrizační soustavy a zároveň, že nedojde v souvislosti s prováděním těchto záměrů k ohrožení života, zdraví, bezpečnosti nebo majetku osob. Z tohoto důvodu se stěžovatelka omezila na obecnější odůvodnění opřené o dikci energetického zákona, a to pro svou důvodnou obavu z vážného nebezpečí spočívajícího v ohrožení bezpečnosti a spolehlivého provozu všech energetických a vodohospodářských vedení a staveb.

[17] Za nesprávný stěžovatelka považuje i závěr o naplnění formální stránky skutkové podstaty správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona, konkrétně výklad tam užitého termínu „*bez*důvodně“. Krajský soud ustanovení vyložil tak, že je nutné nesouhlasná vyjádření s umístěním předmětných staveb řádně odůvodnit, aby žadatel o vydání souhlasu mohl svoji žádost upravit nebo doplnit a svůj záměr opětovně předložit vlastníku elektrizační soustavy k dalšímu posouzení. Stěžovatelka naopak tvrdí, že z žádného ustanovení energetického zákona či jiného právního předpisu neplyne povinnost vlastníka (provozovatele energetického vedení) odůvodnit svůj nesouhlas s umístěním a prováděním stavby či jiných prací v ochranném pásmu elektrizační soustavy. Stěžovatelka tento termín vykládá tak, že k tomu, aby vlastník elektrizační soustavy mohl vyslovit nesouhlas s jinou stavbou nebo stavební činností v ochranném pásmu podle § 46 odst. 11 energetického zákona, musí existovat relevantní důvody. V případě, že tyto důvody nejsou dány, lze nesouhlas považovat za bezdůvodný.

[18] V závěru kasační stížnosti pak stěžovatelka uvádí, že nemohla naplnit ani materiální stránku správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona. Souhlas s umístěním staveb neudělila nejen z důvodu ochrany elektrizační soustavy, ale i z důvodu ochrany zařízení pro výrobu a rozvod tepelné energie podle § 87 odst. 4 energetického zákona, přičemž tak učinila z důvodu dodržení povinností vlastníka a provozovatele energetických vedení vyplývajících pro ni z energetického zákona. Jelikož podle § 87 odst. 4 energetického zákona

pokračování

není správním deliktem, není-li případný nesouhlas ve vztahu k zařízením pro výrobu a rozvod tepelné energie odůvodněn, nemohla se stěžovatelka vytčených správních deliktů dopustit.

IV.

[19] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti připojuje k posouzení sporných otázek krajským soudem a navrhuje zamítnutí kasační stížnosti pro její nedůvodnost. Zároveň odkazuje i na vyčerpávající odůvodnění svých předchozích rozhodnutí v dané věci.

[20] Ke stížnostní argumentaci uvádí, že § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona je nutno vykládat v souladu s jeho smyslem a účelem, kterým není blokáce výstavby staveb v ochranném pásmu. Bez souhlasu provozovatele zařízení přitom výstavba jakýchkoli staveb není v ochranném pásmu možná. Zájmy provozovatele infrastruktury však nejsou nadřazeny zájmům dalších provozovatelů či investorů, naopak vybudování infrastruktury se často děje ve veřejném zájmu. Souhlas podle § 46 odst. 11 energetického zákona koresponduje s pojmem stanovisko vlastníka veřejné technické infrastruktury podle § 86 odst. 2 písm. c) téhož zákona a je povinnou přílohou žádosti o vydání územního rozhodnutí pro jakýkoli stavební záměr v ochranném pásmu. Jedná se o právní jednání soukromého subjektu, který není vůči žadatelům o umístění stavby v ochranném pásmu v nadřazeném postavení, ale jeho jednání má dopad do veřejnoprávních poměrů. Jestliže je subjektu soukromého práva přiznávána možnost činit právní úkony s tak závažnými důsledky, proti nimž mají dotčené osoby jen velmi omezené možnosti obrany, je zároveň nutné na stěžovatelku klást přiměřené nároky co do oprávněnosti a odůvodněnosti jejího postupu.

[21] Žalovaný souhlasí i s výkladem § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona ve spojení s § 46 odst. 11 písm. b) téhož zákona podaným krajským soudem. Ve shodě s ním má za to, že v nesouhlasném stanovisku je nutno uvést relevantní důvody tohoto nesouhlasu.

[22] Žalovaný nepovažuje za opodstatněnou ani námitku, podle níž stěžovatelkou učiněné nesouhlasy jsou obecnými stanovisky vlastníka technické infrastruktury pro účely územního řízení. Z jednotlivých žádostí je zřejmé, čeho se žadatel domáhal. V případě obou staveb se jednalo o žádosti o vyjádření souhlasu k dokumentaci pro územní rozhodnutí ohledně staveb, které měly být umístěny v ochranném pásmu. Z hlediska zařízení elektrizační soustavy je tudíž zjevné, že stanovisko vlastníka upravuje právě § 46 odst. 11 energetického zákona, přičemž je podle žalovaného nepodstatné, komu byly žádosti adresovány či zda v nich bylo odkazováno na § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona.

[23] K tvrzené nekomplexnosti posouzení věci ve vztahu k ochraně další technické infrastruktury žalovaný uvádí, že žádosti stavebníků o umístění staveb v ochranných pásmech musí být vlastníky či provozovateli technické infrastruktury posuzovány s ohledem na právní režim vztahující se k ochranným pásmům konkrétních zařízení, případně tedy komplexně k více z nich. Jestliže jsou u zařízení elektrizační soustavy splněny podmínky pro udělení souhlasu podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona, nemůže být důvodem pro jeho neudělení skutečnost, že jiná zařízení technické infrastruktury jsou chráněna jinými ustanoveními energetického zákona. Stěžovatelka měla tudíž vymezit podmínky ve vztahu ke každé technické infrastruktuře podle jejího právního režimu.

[24] Konečně žalovaný nesouhlasí ani s tvrzením stěžovatelky, že žadatel nikdy nedoložil, že byly naplněny podmínky pro udělení souhlasu za použití výjimky podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona. Naopak právě stěžovatelka měla stanovit podmínky výkonu činností v ochranném pásmu, popř. zdůvodnit, proč tyto vykonávat nelze.

V.

[25] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[26] Stěžovatelka v kasační stížnosti uplatňuje mimo jiné kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. K tomuto kasačnímu důvodu však neuvádí konkrétní námitky. Jelikož řízení o kasační stížnosti je ovládáno (shodně jako řízení o žalobě) dispoziční zásadou, je výlučně věcí stěžovatelky, jaké konkrétní námitky vůči napadenému rozsudku krajského soudu vznese a uplatní. Nejvyšší správní soud není povinen, ale ani oprávněn tyto námitky za stěžovatelku domýšlet. Pro chybějící konkrétní stížnostní námitky naplňující uvedený kasační důvod se jím nemohl Nejvyšší správní soud blíže zabývat. Nutno však dodat, že uvedená skutečnost stěžovatelce není jakkoliv na újmu. Z obsahu kasační stížnosti je zjevné, že stěžovatelka rozporuje krajským soudem přijaté právní závěry týkající se posouzení jejího jednání jakožto správního deliktu podle energetického zákona. Jedná se tudíž o námitky podřaditelné pod kasační důvod vyplývající z § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., jimiž se kasační soud bude dále zabývat.

[27] Stěžovatelka v této souvislosti předně namítá, že její nesouhlasy s umístěním staveb žadatele nebyly písemnými nesouhlasy ve smyslu § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona. Jednalo se o negativní vyjádření vlastníka technické infrastruktury k vydání územního rozhodnutí k předmětným stavbám žadatele podle stavebního zákona a o obecné, resp. komplexní nesouhlasy s předmětnými stavebními činnostmi v prostoru ochranných pásem všech dotčených energetických a vodohospodářských vedení a staveb, tudíž nikoliv výlučně o nesouhlasy ve vztahu k zařízení elektrizační soustavy.

[28] Podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona, *pokud to technické a bezpečnostní podmínky umožňují a nedojde-li k ohrožení života, zdraví, bezpečnosti nebo majetku osob, vlastníci příslušné části elektrizační soustavy udělí písemný souhlas se stavbou neuvedenou v písmenu a) nebo s činností v ochranném pásmu, který musí obsahovat podmínky, za kterých byl udělen.*

[29] Podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona, *právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako vlastníci přímého vedení nebo provozovatel přímého plynovodu poruší některou z povinností stanovených v § 43 nebo § 65 odst. 3 nebo jako vlastníci příslušné části elektrizační soustavy nebo osoba provozující plynárenské zařízení bezdůvodně nestanoví písemně podmínky pro realizaci veřejně prospěšné stavby nebo neudělí bezdůvodně písemný souhlas s jinou stavbou nebo stavební nebo jinou činností v ochranném pásmu podle § 46 odst. 11 nebo § 68 odst. 4.*

[30] Podle § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, *ke žádosti o vydání územního rozhodnutí žadatel připojí stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem.*

[31] Podle § 161 odst. 1 stavebního zákona, *vlastníci technické infrastruktury jsou povinni vést o ní evidenci, která musí obsahovat polohové umístění a ochranu, a v odůvodněných případech, s ohledem na charakter technické infrastruktury, i výškové umístění. Na žádost pořizovatele územně analytických podkladů, územní studie nebo územně plánovací dokumentace, obecního úřadu, žadatele o vydání regulačního plánu nebo územního rozhodnutí, stavebníka nebo osoby jím zmocněně sdělí vlastníci technické infrastruktury ve lhůtě do 30 dnů údaje o její poloze, podmínkách napojení, ochrany a další údaje nezbytné pro projektovou činnost a provedení stavby.*

[32] Ze správního spisu Nejvyšší správní soud ověřil, že stěžovatelka dne 23. 5. 2014 ve svém sdělení nazvaném „Vyjádření k dokumentaci pro územní rozhodnutí“ stanovila podmínky pro realizaci stavby „Napojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizační“. Zároveň

pokračování

stanovila podmínky prací v místě ochranného pásma inženýrských sítí a uvedla, že souhlasí s vydáním územního rozhodnutí.

[33] S ohledem na uvedené souhlasné stanovisko Městský úřad Rožnov pod Radhoštěm, odbor výstavby a územního plánování (dále jen „stavební úřad“), vydal dne 29. 10. 2014 rozhodnutí č. j. MěÚ-RpR/32925/2014, o umístění stavby „*Napojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci*“.

[34] Stěžovatelka následně učinila dne 15. 9. 2014 zpětvzetí původního souhlasu, v němž uvedla, že „*bere zpět svá předchozí kladná vyjádření zaslaná zástupci žadatele a současně sděluje, že se stavbou „Napojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci“ nesusouhlasí.*“

[35] Vzhledem ke zpětvzetí původního souhlasného stanoviska odvolací správní orgán rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 29. 10. 2014, č. j. MěÚ-RpR/32925/2014, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Stavební úřad následně rozhodnutím ze dne 10. 3. 2015, č. j. MěÚ-RpR/07035/2015, žádost žadatele o vydání rozhodnutí o umístění stavby „*Napojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci*“ zamítl. Důvodem bylo, že předmětná stavba byla navržena k umístění v ochranném pásmu vedení elektrické energie, plynárenského rozvodu i rozvodů tepelné energie, přitom ve smyslu § 46 odst. 8 písm. b), § 68 odst. 3 a § 87 odst. 4 energetického zákona byla k umístění stavby nutná písemná souhlasná stanoviska vlastníka této technické infrastruktury se stavbou a prováděním prací v ochranných pásmech. Byl tedy nutný mimo jiné i souhlas ve vztahu k elektrizační soustavě.

[36] Projektant žadatele Ing. I. H. v „*Žádosti o předání podkladů vlastníka technické infrastruktury*“ ze dne 31. 3. 2015, zaslal stěžovateli projektovou dokumentaci ke stavbě „*Napojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci*“ a požádal stěžovatelku o sdělení aktuálních údajů o poloze vedení technické infrastruktury v jejím vlastnictví, o podmínkách její ochrany a dalších údajů nezbytných pro projektovou činnost a provedení stavby podle § 161 stavebního zákona. V návaznosti na tuto žádost stěžovatelka žadateli dne 23. 4. 2015 sdělila, že „*[p]otrubi trasa vodovodu i kanalizace je navržena tak, že ze severní strany objektu M7 je vedena přes ochranná pásma energetických rozvodů – Silového elektrického kabelového vedení NN a VN, potrubního vedení horkovodu, chlazené vody, páry a vratného kondenzátu. Tyto energetické rozvody spadají pod dikci zákona č. 458/2000 Sb., v platném znění, Energetický zákon. Vlastník technické infrastruktury pro veřejnou potřebu je vázán podmínkami uvedenými v ustanoveních zákona č. 458/2000 Sb. v platném znění, Energetický zákon, zejména nikoli však výlučně, ustanoveními týkajícími se ochranných pásem a činnosti v něm, např. § 46 Ochranná pásma elektrizační soustavy, a následující obdobné pro energii tepelnou. Činnosti spojené s realizací a uložením zamýšleného potrubí vodovodu a kanalizace v ochranných pásmech uvedené výše jsou vážnou potenciální hrozbou pro zajištění zákonných povinností vlastníka technické infrastruktury. **Na základě výše uvedených skutečností vlastník technické infrastruktury Nesouhlasí se stavebními činnostmi v prostoru ochranných pásem energetických a vodohospodářských vedení a staveb. Podmínky pro činnost v ochranných pásmech z výše uvedeného důvodu nebudou v tomto případě stanoveny.***“

[37] Dne 30. 6. 2015 požádal Ing. I. H. stěžovatelku opětovně o vyjádření z hlediska jejich dotčených zájmů v návaznosti na zaslanoou projektovou dokumentaci ke stavbě „*Napojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci*“. Stěžovatelka ve svém vyjádření ze dne 23. 7. 2015 odkázala na své sdělení ze dne 23. 4. 2015 a zopakovala v něm uvedené skutečnosti. Dále doplnila, že „*považuje činnosti spojené s ukládáním a provozováním zamýšlené stavby v ochranných pásmech, výše uvedených energetických rozvodů a staveb, za potenciálně vážné nebezpečí s možností ohrožení jejich spolehlivého provozu, zdraví a majetku osob. Na základě výše uvedeného společnost ENERGOAQUA, a.s. jako provozovatel energetických rozvodů a staveb nesusouhlasí s činnostmi v ochranných pásmech energetických rozvodů a staveb dotčených zamýšlenou stavbou Žadatele, prací výkopových, stavebních,*

montážních a jinými nevyjímaje. Společnost ENERGOAQUA, a. s. tímto nesouhlasí s vydáním územního rozhodnutí na stavbu „Napojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci“.

[38] Ing. Ivan Šnapka, autorizovaný inženýr pro pozemní stavby a autorizovaný inspektor zastupující žadatele, urgoval dne 22. 9. 2015 stěžovatelku o stanovisko k projektové dokumentaci pro územní řízení a o souhlas s prací v ochranném pásmu, týkající se stavby „Napojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci“. Uvedl, že „[p]roto Vás znovu v souladu s § 161 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb. – stavební zákon – v platném znění jakožto vlastníka technické infrastruktury žádáme (urgujeme) o vydání **stanoviska k projektové dokumentaci pro územní řízení podle § 161 zákona č. 183/2006 Sb.** Ve stanovisku vás žádáme o sdělení polohy vaší infrastruktury, podmínkách napojení, ochrany, bezpečnosti, křížení a další údaje nezbytné pro projekční činnost a provedení stavby. Dále vás v souladu s § 46 odst. 11 zákona č. 458/2000 Sb. – energetický zákon v platném znění žádáme o písemný **souhlas s prací v ochranném pásmu** v rámci tohoto stavebního záměru.“

[39] Stěžovatelka sdělením ze dne 8. 10. 2015 reagovala na žádost žadatele ze dne 22. 9. 2015 a odkázala jej na své předchozí sdělení ze dne 23. 4. 2015 s tím, že v případě chybějících údajů se má obrátit na jejího právního zástupce či na zpracovatele dopisu ze dne 23. 4. 2015. K žádosti o souhlas s pracemi v ochranném pásmu podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona v tomto sdělení uvedla, že „odkazují jak na již výše citovaný dopis mého klienta ze dne 23. 04. 2015, tak i na další dopis mého klienta ze dne 23. 07. 2015, značka EA/TK/344/15, který byl rovněž zaslán již panu I. H. a který obsahuje opakovaně vyslovený nesouhlas s pracemi v ochranném pásmu energetických rozvodů. Nebudu obsáble polemizovat s Vaším názorem na smysl ochranných pásem a povinností vlastníka energetických rozvodů dle příslušných ustanovení zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), (dále jen „Energetický zákon“), s nímž nelze souhlasit. Jak totiž vyplývá z ustanovení § 46 odst. 8 Energetického zákona, je v ochranném pásmu nadzemního a podzemního vedení, výroby elektřiny a elektrické stanice zakázáno zřizovat bez souhlasu vlastníka těchto zařízení stavby či umisťovat konstrukce a jiná podobná zařízení, jakož i uskladňovat hořlavé a výbušné látky, provádět bez souhlasu jeho vlastníka zemní práce, provádět činnosti, které by mohly ohrozit spolehlivost a bezpečnost provozu těchto zařízení nebo ohrozit život, zdraví či majetek osob, provádět činnosti, které by znemožňovaly nebo podstatně znesnadňovaly přístup k těmto zařízením. Tento zákonem stanovený zákaz popsanych činností platí obecně a ustanovení § 46 odst. 11 Energetického zákona, jehož se dovoláváte, je možnou výjimkou, kterou vlastník může za určitých podmínek povolit; z cit. ustanovení Energetického zákona však nepochybně nelze dovodit povinnost vlastníka tak učinit. Pro pořádek Vám sděluji, že můj klient je přesvědčen, že podmínky stanovené cit. ustanovením Energetického zákona pro možnost povolení výjimky ze zákazu dle ustanovení § 46 odst. 8 Energetického zákona splněny nejsou, a proto s pracemi v ochranném pásmu nesouhlasí, jak již vícekrát deklaroval.“

[40] Žádostí ze dne 23. 12. 2015 Ing. I. H., projektant stavby „Rožnov pod Radhoštěm – Propojení vodovodů“ a stavby „Rožnov pod Radhoštěm – Prodloužení splaškové kanalizace“, vyzval stěžovatelku k vyjádření z hlediska dotčení jejích zájmů, požádal o udělení písemného souhlasu s umístěním uvedených staveb v ochranném pásmu včetně podmínek, za kterých je udělen, resp. o stanovení podmínek pro realizaci veřejně prospěšné stavby. Zároveň stěžovatelce zaslal projektovou dokumentaci k dané stavbě. Stěžovatelka předložila žadateli dne 3. 2. 2016 stanovisko, ve kterém uvedla, že „[v]ámi předložený záměr, rozsah a způsob provádění zamýšlené stavby, četnost vzájemných kolizí nově navrhovaného potrubí se stávajícími inženýrskými sítěmi jak podzemními tak nadzemními, řešený způsobem častých souběhů a křížení se stávajícími energetickými a vodohospodářskými rozvody, stavbami a zařízeními v našem vlastnictví, vykazuje znaky významného ohrožení bezpečnosti a provozuschopnosti stávajících inženýrských sítí. Stavba je v mnoha případech navržena v ochranných pásmech stávajících potrubních rozvodů horkovodů, chlazené vody, silových elektrických kabelů VN a NN. Jmenované energetické rozvody spadají pod dikci zákona č. 458/2000 Sb., v platném znění, Energetický zákon, kde činnosti, které jsou v ochranných

pokračování

*pásmech těchto rozvodů zakázány nebo omezeny jsou definovány v § 46, § 87 tohoto zákona. Stavba je v mnoha případech navržena v ochranných pásmech stávajících potrubních rozvodů vody pitné a kanalizace splaškové, které spadají pod dikci zákona č. 274/2001 Sb. O vodovodech a kanalizaci pro veřejnou potřebu, kde činnosti, které jsou v ochranných pásmech těchto rozvodů zakázány nebo omezeny jsou definovány v § 23 tohoto zákona (...). Společnost ENERGOAQUA, a.s., jako vlastníka a provozovatele energetických a vodohospodářských rozvodů, zařízení a staveb nesouhlasí s činnostmi v ochranných pásmech dotčených zamýšlenou stavbou, stejně tak s pracemi výkopovými, stavebními, montážními a jinými. **Společnost ENERGOAQUA, a.s. tímto nesouhlasí s vydáním územního rozhodnutí pro stavbu „Rožnov pod Radhoštěm – Propojení vodovodů“, „Rožnov pod Radhoštěm – Prodloužení splaškové kanalizace“, tak jak je navržena a předložena Žadatelem.“***

[41] S ohledem na shora citovanou právní úpravu i skutkové okolnosti věci vyplývající ze správního spisu není sporná skutečnost, že povinností žadatele bylo předložit stavebnímu úřadu k vydání rozhodnutí o umístění staveb v souladu s § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona mimo jiné souhlasné stanovisko vlastníka technické infrastruktury (zde stěžovatelky) ke stavbám a provádění činností v ochranném pásmu energetických zařízení, tedy i elektrizační soustavy, pro stavby „*Napojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci*“, „*Rožnov pod Radhoštěm – Propojení vodovodů*“ a „*Rožnov pod Radhoštěm – Prodloužení splaškové kanalizace*“. Této povinnosti předložení souhlasného stanoviska podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona si byl žadatel zjevně vědom, neboť v několika žádostech adresovaných stěžovatelce poté, co stavební úřad dne 10. 3. 2015 zamítl jeho žádost o umístění první ze jmenovaných staveb, opětovně žádal stěžovatelku o vydání tohoto souhlasného stanoviska a o určení podmínek pro umístění stavby a provádění činností v ochranném pásmu technické infrastruktury ve vlastnictví stěžovatelky mezi jinými i v ochranném pásmu elektrizační soustavy.

[42] Přestože žadatel neuvedl ve všech svých žádostech (ze dne 31. 3. 2015, 30. 6. 2015, 23. 12. 2015) přímý odkaz na § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona, podle něž žádá souhlas vlastníka elektrizační soustavy, stěžovatelce bylo nepochybně známo (s ohledem na její postavení jako vlastníka technické infrastruktury, kterou je i elektrizační soustava), že takové stanovisko je v případě uvedených staveb nezbytné, mají-li být tyto stavby umístěny v ochranném pásmu elektrizační soustavy. Uvedený závěr podporuje i obsah rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 10. 3. 2015, č. j. MěÚ-RpR-07035/2015, kterým zamítl žadatelovu žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby „*Napojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci*“. Podstatným důvodem zamítnutí této žádosti bylo právě zpětvzetí původního souhlasného stanoviska s umístěním stavby učiněné stěžovatelkou. Jelikož toto rozhodnutí stavební úřad doručoval i stěžovatelce, také ta si musela být vědoma skutečnosti, že její souhlas podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona je pro vydání kladného rozhodnutí podstatný. To plyne ostatně i z výše citovaného § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona (viz odst. [30]), který vyjmenovává podstatné náležitosti a přílohy žádosti o vydání územního rozhodnutí.

[43] Nelze přehlédnout ani text samotných nesouhlasů stěžovatelky. V těch ze dne 15. 9. 2014 (zpětvzetí souhlasu), ze dne 23. 4. 2015 a ze dne 23. 7. 2015 skutečně neodkazuje přímo na § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona. Zpětvzetí souhlasu ze dne 15. 9. 2014 pouze obecně konstatovalo, že veškerá kladná stanoviska, resp. souhlasy doposud udělené bere stěžovatelka zpět. Přitom ale předchozí kladné stanovisko ze dne 23. 5. 2014 stěžovatelka učinila právě podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona, bez kterého by nebylo možné umístění stavby „*Napojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci*“ povolit. V dalším nesouhlasu ze dne 23. 4. 2015 pak stěžovatelka hovořila o ochranných pásmech energetických rozvodů a výslovně zmínila i zařízení elektrické energie a další, která podléhají podmínkám podle energetického zákona a odkazovala výslovně i na samotný § 46 tohoto zákona. Následně ve svém stanovisku ze dne 23. 7. 2015 odkazovala stěžovatelka na předchozí nesouhlasy s umístěním

stavby, znovu upozornila na ochranná pásma energetických rozvodů, mezi něž patří mimo jiné ochranné pásmo elektrických zařízení a citovala i část § 46 energetického zákona.

[44] Nadto 8. 10. 2015 stěžovatelka opětovně vyjádřila svůj nesouhlas s umístěním stavby, a to přímo s odkazem na § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona, přičemž odkázala na svá vyjádření ze dnů 23. 4. 2015 i 23. 7. 2015 a uvedla, že podle ní nejsou splněny podmínky k provádění prací v ochranném pásmu, které by zakládaly možnost povolení výjimky ze zákazu podle § 46 odst. 8 energetického zákona. Z právě uvedeného je tudíž nepochybné, že stěžovatelka odmítala vydat souhlas s umístěním stavby či prováděním stavebních či jiných prací mimo jiné v ochranném pásmu elektrizační soustavy ve smyslu § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona, aniž přitom uvedla konkrétní důvody tohoto nesouhlasu.

[45] Podobně jako ve shora zmíněných nesouhlasných sděleních se stěžovatelka vyjádřila i k umístění staveb „*Rožnov pod Radhoštěm – Propojení vodovodů*“ a „*Rožnov pod Radhoštěm – Prodloužení splaškové kanalizace*“. Žadatel bez uvedení odkazu na příslušná ustanovení energetického zákona požádal stěžovatelku o udělení souhlasu s umístěním stavby v ochranném pásmu energetických rozvodů a stanovení podmínek pro jejich umístění. Stěžovatelka ale i nyní ve svém nesouhlasu odkazovala na energetický zákon a jeho příslušná ustanovení týkající se jednotlivých energetických rozvodů a vyjadřovala se k jejich ochranným pásmům a výslovně uvedla i rozvody elektrické energie. I v tomto případě si tedy byla vědoma toho, že žadatel žádá vedle jiného také o vydání souhlasného stanoviska podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona k umístění obou staveb v ochranném pásmu elektrizační soustavy.

[46] S námitkou stěžovatelky, že se jednalo o obecné nesouhlasy vztahující se ke všem energetickým vedením, které se v ochranných pásmech na daných pozemcích nacházejí, tudíž nelze souhlasit. Energetický zákon upravuje jednotlivé druhy energetických rozvodů a tyto odlišuje (viz § 46, § 68 a § 87 energetického zákona), čehož si ostatně stěžovatelka, jak výše uvedeno, byla dobře vědoma. Energetický zákon nestanoví povinnost vydat komplexní souhlas či nesouhlas vztahující se ke všem druhům ochranných pásem těchto energetických rozvodů souhrnně. To by ostatně z povahy věci bylo nemožné za situace, pokud by vlastníkem či provozovatelem těchto jednotlivých energetických rozvodů byly odlišné subjekty. Naopak pro každé z jednotlivých druhů energetických rozvodů stanoví energetický zákon specifické podmínky ve vztahu k jejich ochranným pásmům. Zmiňovaný § 46 energetického zákona se vztahuje k ochrannému pásmu elektrizační soustavy a § 46 odst. 11 písm. b) tohoto zákona upravuje podmínky souhlasu týkající se staveb a prací v něm. Ustanovení § 68 energetického zákona upravuje ochranná pásma pro plynárenská zařízení. V případě realizace staveb či stavební činnosti je nutno rovněž získat souhlas vlastníka plynárenského zařízení. Konečně § 87 energetického zákona se vztahuje k rozvodům tepelné energie. I v tomto případě je při umístění staveb či provádění prací nutno získat souhlas provozovatele (vlastníka) tohoto zařízení. Skutečnost, že jsou v daném případě jednotlivé rozvody ve vlastnictví jednoho subjektu, zde stěžovatelky, nezakládá stěžovatelce právo vyjádřit se souhrnně a v obecnosti ke všem těmto jednotlivým druhům energetických rozvodů, aniž by specifikovala jednotlivé podmínky pro stavby a případně stavební práce či jiné činnosti v ochranných pásmech každého z nich. Je tomu tak právě proto, že i energetický zákon obsahuje samostatnou úpravu týkající se ochranných pásem ve vztahu k jednotlivým druhům energetických rozvodů zvlášť.

[47] I když není vyloučeno, aby vlastník více druhů energetických rozvodů, má-li vyjádřit své stanovisko (souhlas či nesouhlas) k vícero z nich, tak učinil v jednom vyjádření, přesto i v takovém případě jej musí formulovat tak, aby obsahovalo konkrétní skutečnosti jednotlivě ke každému jednotlivému druhu energetického rozvodu a aby v něm odlišilo a specifikovalo požadavky ve vztahu ke každému druhu rozvodu samostatně. Nelze tedy ani tak podat jediné souhrnné stanovisko ke všem a vyslovit „komplexní“, nadto obecný

pokračování

nesouhlas, aniž by vlastník energetických rozvodů zohlednil požadavky pro jejich jednotlivé druhy, jak vyplývají z energetického zákona.

[48] Pokud tedy žalovaný i krajský soud vyhodnotili na základě zjištěného obsahu jednotlivých nesouhlasů, že se jednalo mimo jiné o nesouhlasy vlastníka elektrizační soustavy ve smyslu § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona, pak nepochybili. Nejvyšší správní soud s takovým závěrem zcela souhlasí.

[49] Na základě právě uvedeného se Nejvyšší správní soud dále zabýval tím, zda bylo povinností stěžovatelky odůvodnit nesouhlasy s umístěním staveb v ochranném pásmu elektrizační soustavy, neboť podle stěžovatelky tato povinnost nevyplývá ze žádného ustanovení energetického zákona.

[50] Krajský soud v bodě 17. napadeného rozsudku uvedl, že „[p]ožadavek na řádné odůvodnění nesouhlasu se současně zdejšímu soudu jeví jako logický a smysluplný. Vlastník elektrizační soustavy (žalobce) je totiž povinen souhlas udělit, pokud to umožňují technické a bezpečnostní podmínky a nedojde k obrožení života, zdraví, bezpečnosti nebo majetku osob – tedy nejsou-li dány zákonné důvody podle § 46 odst. 11 energetického zákona pro neudělení souhlasu; jinak se dopouští správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona. Vlastník elektrizační soustavy (žalobce) tak v případě podání žádosti o udělení souhlasu ve smyslu § 46 odst. 11 energetického zákona musí posoudit naplnění zákonných důvodů pro neudělení souhlasu, a to zcela konkrétně. Je tedy rozumné a přiměřené, aby sdělil naplnění těchto konkrétních důvodů bránících udělení souhlasu žadateli, a to v odpovědi na jeho žádost. Žadatel tak může podle toho případně upravit plánovanou stavbu, aby souhlas mohl získat a stavbu zrealizovat. Pokud by vlastník elektrizační soustavy důvody neudělení souhlasu neuvedl, nemohl by žadatel plánovanou stavbu jakkoli upravit, neboť by, jednoduše řečeno, nevěděl jak.“

[51] S právě uvedeným závěrem krajského soudu se Nejvyšší správní soud taktéž plně ztotožňuje. Z § 91a odst. 1 písm. b) energetického zákona vyplývá, že se správního deliktu dopustí vlastník elektrizační soustavy, který „neudělí bezdůvodně písemný souhlas s jinou stavbou nebo stavební nebo jinou činností v ochranném pásmu podle § 46 odst. 11 nebo § 68 odst. 4“. Dané ustanovení energetického zákona skutečně nehovoří přímo o povinnosti vlastníka elektrizační soustavy jím vydaný souhlas či nesouhlas odůvodnit. S ohledem na postavení účastníků, tedy žadatele a stěžovatelky, která není vůči žadateli ve vztahu nadřazenosti a s ohledem na smysl a účel aplikovaných ustanovení energetického zákona, kterým není zákaz umístování staveb či provádění stavebních prací v ochranných pásmech energetických rozvodů, nýbrž a pouze předcházení škod a zamezení nebezpečí pro osoby a jejich majetek, lze dovodit, že je nutné nesouhlas vlastníka elektrizační soustavy řádně odůvodnit. Vyplývá to z povahy věci, nemá-li být nesouhlas bezdůvodný. Nelze v této souvislosti přehlédnout ani shora citovaný § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, který přímo stanoví i požadavky, které musí stanovisko vlastníka technické infrastruktury obsahovat. Jen tak bude žadatel obeznámen jednak s podmínkami, za kterých je možné umístění či realizace stavby nebo provádění prací v ochranném pásmu jednotlivých energetických rozvodů a naopak, jak správně podotkl i krajský soud, bude mít možnost seznámit se s důvody, pro které není umístění stavby či provádění prací možné, a tudíž dostane i možnost tyto negativní vlivy odstranit.

[52] Nutno přitom zdůraznit, že sporný pojem „bezdůvodně“ znamená, že pro neudělení souhlasu musí mít vlastník elektrizační soustavy konkrétní důvody. Je-li bezdůvodný nesouhlas v energetickém zákoně sankcionován, pak se zcela logickým jeví i požadavek, aby takový nesouhlas (pro nějž je nadto stanovena obligatorně písemná forma) byl konkrétně, nikoliv jen parafrází zákonné úpravy, odůvodněn. Tedy aby obsahoval důvody, pro které nelze žádosti žadatele vyhovět. Nesouhlas vlastníka elektrizační soustavy s umístěním stavby proto musí být řádně, tj. s uvedením konkrétních důvodů, odůvodněn. Absence jakéhokoli odůvodnění

vykazuje známky svévolného jednání a bez uvedení konkrétních důvodů lze nesouhlas považovat nejen za neodůvodněný, ale i za bezdůvodný, tedy nemající zcela určitý a také relevantní důvod. S ohledem na uvedené Nejvyšší správní soud nemůže souhlasit ani se stěžovatelčinou námitkou, že není povinna nesouhlas učiněný podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona odůvodnit.

[53] Stěžovatelka také tvrdí, že měla relevantní důvody pro neudělení souhlasu z důvodu ochrany zařízení pro výrobu a rozvod tepelné energie podle § 87 odst. 4 energetického zákona. Přitom neodůvodnění tohoto nesouhlasu není správním deliktem a tím, že souhlas neodůvodnila, bylo by i případné udělení souhlasu ve vztahu k elektrizační soustavě bezpředmětné.

[54] Ani s tímto závěrem se však nemůže Nejvyšší správní soud ztotožnit a odkazuje stěžovatelku na odst. [46] tohoto rozsudku. Jak již kasační soud výše uvedl, energetický zákon předpokládá pro každý druh energetických rozvodů specifické podmínky pro vydání souhlasu jejich vlastníka k umístění stavby či provádění činností v jejich ochranných pásmech. Tedy i přesto, že vlastník uvedených rozvodů podá „komplexní“ vyjádření k více druhům energetických rozvodů, musí v něm být obsaženy důvody nesouhlasu ke každému z nich jednotlivě. Důvodem pro neudělení souhlasu s umístěním stavby a pracemi v ochranném pásmu elektrizační soustavy přitom podle energetického zákona není ochrana zařízení pro výrobu a rozvod tepelné energie podle § 87 odst. 4 energetického zákona. Ostatně stěžovatelka ve svých negativních stanoviscích nikdy nespojovala nesouhlas vztahující se k elektrizační soustavě podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona s ochranou rozvodu tepelné energie. Skutečnost, že za nesouhlas ve smyslu § 87 odst. 4 energetického zákona nelze shledat stěžovatelku vinnou ze spáchání správního deliktu, tudíž neznamená, že stěžovatelka nemůže být postižena za spáchání správního deliktu v návaznosti na bezdůvodný nesouhlas podle § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona, jestliže energetický zákon zcela zjevně jednotlivé souhlasy vztahující se k jednotlivým druhům energetických rozvodů rozlišuje a upravuje samostatně.

[55] Nejvyšší správní soud se závěrem zabýval spornou otázkou, zda bylo povinností stěžovatelky zkoumat technické a bezpečnostní podmínky pro provádění záměrů žadatele, jestliže ten nikdy tuto skutečnost nedoložil. Stěžovatelka totiž tvrdí, že právě z uvedeného důvodu se omezila na obecné odůvodnění svých nesouhlasů podle energetického zákona.

[56] Ačkoliv je nepochybně povinností žadatele prokázat a doložit splnění těchto podmínek (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 7. 2011, č. j. 1 As 70/2011 - 74), nutno zdůraznit, že správní orgány stěžovatelku shledaly vinnou ze spáchání obou správních deliktů proto, že nesouhlasy s umístěním staveb ve smyslu § 46 odst. 11 písm. b) energetického zákona shledaly bezdůvodnými, a nikoliv proto, že neudělila s umístěním staveb souhlas. Pokud by tudíž stěžovatelka předestřela relevantní důvody, pro které souhlas s umístěním staveb nemohla poskytnout a kterými mohlo být i nedostatečné prokázání splnění technických a bezpečnostních podmínek pro provádění záměrů žadatele, k naplnění znaků skutkové podstaty daných správních deliktů by nedošlo. Stěžovatelka však pro odůvodnění svých nesouhlasů ve vztahu k elektrizační soustavě použila toliko prostý text energetického zákona, aniž uvedla konkrétní důvody, pro které právě v nynějším případě nebylo možno souhlasy udělit. A právě v tom spočívalo naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona.

[57] Stěžovatelka tudíž svými neodůvodněnými nesouhlasy ze dne 15. 9. 2014, 23. 4. 2015, 23. 7. 2015, 8. 10. 2015 a 3. 2. 2016 ve vztahu k elektrizační soustavě naplnila jak formální, tak i materiální stránku správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona. Z blíže neuvedených důvodů, tudíž z důvodů, které nelze posoudit a přezkoumat, neudělila písemný souhlas žadateli se stavbami „*Nápojení objektu M7 ON SEMICONDUCTOR na veřejný vodovod a kanalizaci*“, „*Rožňov pod Radhoštěm – Propojení vodovodů*“ a „*Rožňov pod Radhoštěm – Prodloužení splaškové kanalizace*“, jakož i se souvisejícími stavebními a jinými činnostmi v ochranném pásmu příslušných zařízení elektrizační soustavy podle § 46 odst. 11 písm. b)

pokračování

energetického zákona. Bez vyslovení konkrétních důvodů pak bylo lze její nesouhlas považovat nejen za neodůvodněný, ale především za bezdůvodný, tj. nemající konkrétní důvod(y). Krajský soud tedy nepochybil, dovodil-li ve shodě se správními orgány, že stěžovatelka svými nesouhlasy naplnila znaky skutkové podstaty správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. l) energetického zákona. Kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nebyl naplněn.

VI.

[58] Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost není pro výše uvedené důvodná, a proto ji ve smyslu § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[59] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Stěžovatelka nebyla v řízení o kasační stížnosti úspěšná, a právo na náhradu nákladů tohoto řízení nemá. Žalovanému jako v řízení úspěšnému účastníkovi žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. srpna 2022

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu